

Uroš - brateu o roditeljstvu 14.11.2015

[Uroš o roditeljima, deci...](#) by [Radio Mladice](#) on [Mixcloud](#)

Vanja o vršnjačkom nasilju 31.10.2015

[Vršnjačko nasilje iz ugla tinejdžera](#) by [Radio Mladice](#) on [Mixcloud](#)

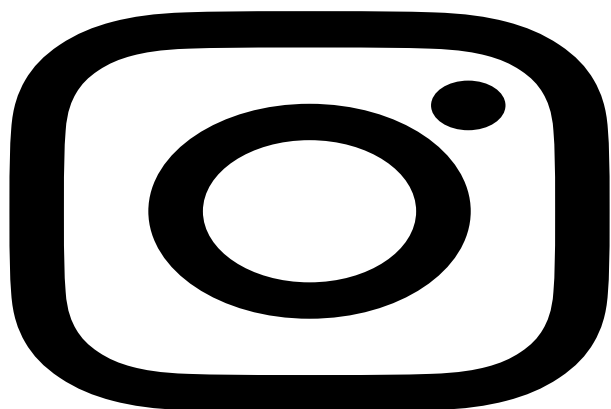
Vanja i Uroš (zagrevanje) 10.10.2015.

[Vanja i Uroš \(novi voditelji-zagrevanje\)](#) by [Radio Mladice](#) on [Mixcloud](#)

Pogađajte ko je prošle

nedelje bio na koncertu Davidu Guette

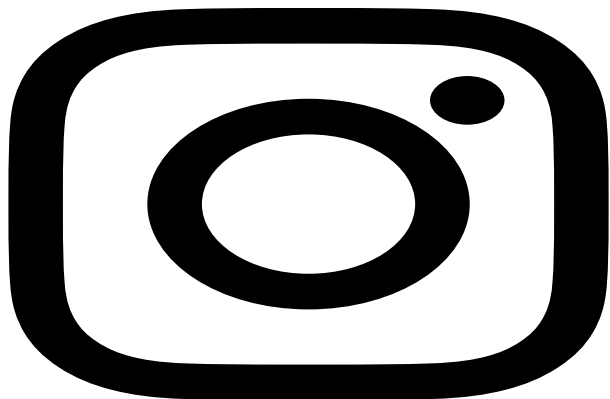

Pogađajte ko je prošle nedelje bio na koncertu Davidu Guette i đuskao sa 50 000 ljudi od kojih je oko 150 bilo u žutim FUCK CANCER majicama!

Nas četvoro mladica iz Srbije smo prisustvovali još jednom sastanku Youth Cancer Europe sa

učesnicima iz 10 evropskih zemalja. Sastanak je održan u evropskoj prestonici mladih 2015, Kluž-Napoka, Rumunija, u organizaciji rumunskog udruženja Little People.

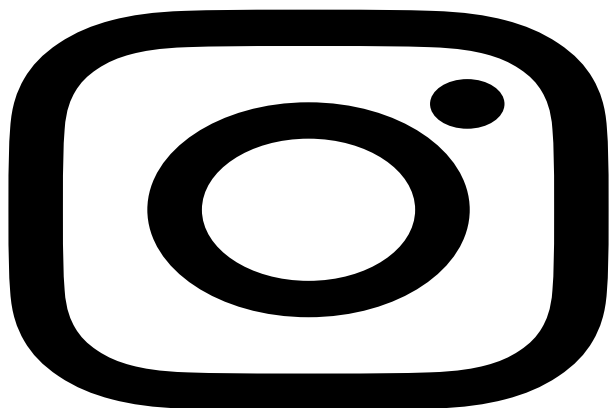
Druženje sa našom Youth Cancer Europe porodicom je otpočelo u velikom stilu. Otišli smo na Untold Festival, i kao što rekoh, đuskali sa 50 000 ljudi uz Davidu Guettu i mnoge druge izvođače. Igrali smo i pevali do zore. Neverovatan je osećaj stajati u velikoj grupi gde svi nosimo žute majice sa natpisom "Fuck cancer", nebitno da li smo se već lično upoznali ili ne, svi smo đuskali zajedno i dovikivali se kako bismo nadglasali muziku. Mislim da su svi posetioci festivala videli barem petoro Mladica u žutim majicama, pa ni Guetta nije imao nikakve šanse da nas omaši. Kada smo nakon koncerta izneli brojke, ispostavilo se da smo putovali oko 11h, plesali na koncertu oko 7h, a za sve to smo imali energije iako nismo spavali 43h unazad. Fascinantno, ne? Sećam se da sam pred kraj koncerta igrala poslednjim atomima snage. Ali ništa ne može da promeni činjenicu da nam je bilo odlično!

Sledeći dan smo svi bili prilično "mrtvi" od koncerta, tako da smo ceo dan proveli u akvaparku. Išli smo na one velike tobogane, sunčali se, pravili podvodne fotke, još malo se sunčali i kulirali. To večer, nakon akvaparka, imali smo

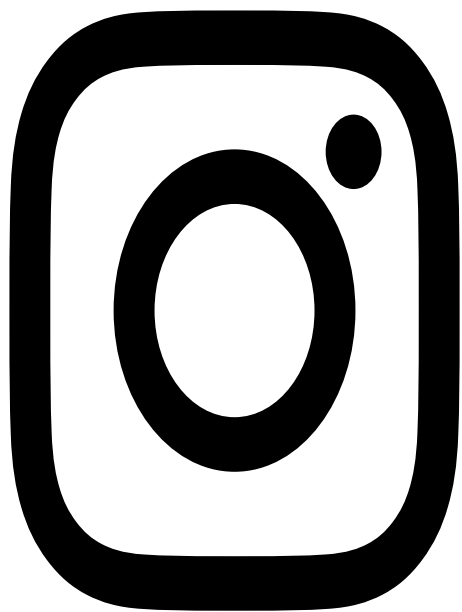
slobodno vreme, tako da su neki isprobavali rumunske klubove i pića, a neki smo isto to (hehe :)) šalu na stranu, imali smo stvarno dobar provod i svi su bili pričljivi i druželjubivi. Na Rumune i njihovo gostoprimstvo smo već navikli, sjajni su domaćini i nadam se da ćemo ih mi isto tako dobro ugostiti sledeće godine na CCI (Childhood Cancer International) sastanku u Beogradu.

Treći dan smo posetili botaničku baštu u Klužu. A uveče smo išli na koktel žurku. Fensi obučeni u večernje haljine, odela sa kravatama, isprobavali smo razne koktele, šampanjce, vina... Muzika je bila odlična, u stilu osamdesetih. Imali smo i veliku tortu sa vatrometom i sve ostalo što već ide uz koktele. ovo je zapravo organizovano u čast nas mladih koji smo se ponovo okupili kako bismo činili neke promene i poboljšali stvari. Sledeći dan su nas odveli u adrenalin park i proveli smo tamo celo poslepodne. Ja sam ovo prvi put iskusila, iako sam izgubila svu snagu na preprekama, zaljubila sam se u adrenalin park. Odlična im je fora: daju ti opremu, pokažu ti kako da je koristiš i puste te da se boriš sam protiv svih onih prepreka koje se ljuškaju. Neverovatna stvar, zaista.

Nakon botaničke bašte trećeg dana, prešli smo na radni deo našeg sastanka, koji se preneo i na sledeći dan. Advocacy Masterclass je predavanje gde smo učili kako da napadnemo problem i rešavamo ga deo po deo. Mislim da je ovo značajno

survajverima (lečenim od raka) u kampanjama koje sprovode. Naučili smo neke termine iz poslovnog sveta koje će nam koristiti u daljem radu Mladica. Čini mi se da se ovim može povećati samopouzdanje, odnosno sigurnost u sebe da nešto možemo da uradimo i završimo bez angažovanja stručnjaka iz različitih oblasti poslovanja. Takođe smo razgovarali o onome što bismo kao evropska zajednica survajvera želeli i mogli da promenimo i koji je sledeći korak koji ćemo zajedno napraviti. Složili smo se da bismo želeli da poboljšamo kvalitet lečenja mladih pacijenata u svim evropskim zemljama, kao i da poboljšamo kvalitet života survajvera nakon završenog lečenja. Zapravo, to je isto ono što mi u Srbiji već radimo, za šta se borimo i za šta ćemo se tek boriti. Sastanci poput ovog nam pomažu da podelimo naša iskustva i proširimo ih na internacionalni nivo, kao i da razmenimo ideje sa drugima i inspirišemo se za dalji rad. Velika je čast kada se baš ti nalaziš među onima koji sede za stolom za kojim se donose odluke, velika je čast što i naša državnica ima pravo glasa u nečem velikom i značajnom što se tiče cele zajednice nas sa onim C koje nas neprestano prati.

Poslednje večer smo imali oproštajnu žurku u dvorištu kancelarije Little People. Napravili su laganicu onako, roštilj, piće, muzika, kao da je tu samo nekoliko ljudi. Oduševila sam se zbog intimne atmosfere i bliskosti između nas, bez obzira što je dvorište bilo prepuno ljudi koji govore različite jezike i imaju različita interesovanja.

Ni ovu našu posetu Rumuniji nećemo zaboraviti, kao što nismo zaboravili ni sve prethodne. Hvala Little People što su nas pozvali i ugostili, hvala Youth Cancer Europe što su bili druželjubivi i komunikativni, hvala Čika Boci što nas je

poslao na ovaj sastanak!

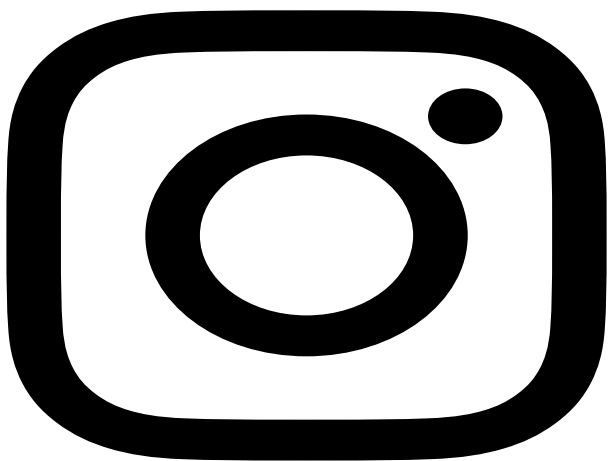
Vidimo se u decemru na sledećem okupljanju!

Milica Šimonović

Nisu krive zvezde

Borba protiv raka najčešće potpuno obrne život pogođene osobe. Kad si baš mali, nemaš pojma šta se oko tebe događa, o tebi najviše brine porodica, ali kada si tinejdžer sve ti dosta teže pada. Prolaziš kroz pubertet, ličnost ti se polako oblikuje, pokušavaš da negde pronađeš sebe, telo ti se menja, zaljubiš se, iskusiš česte promene raspoloženja, roditelji te smaraju i slično, pa ti samo još i taj glupavi rak treba u životu. I šta sad?

Izlaske, društvo, školu, svoju sobu, slobodu kretanja moraš da zameniš bolničkom rutinom, terapijama, svakodnevnim bockanjima, mučninama itd. Odjednom vidiš svoje vršnjake kako rade sve ono što ti ne možeš i to ponekad izazove povlačenje u sebe. Još će sad i

kosa da ti opadne pa se nerviraš, kako li ćeš izgledati, razmišljaš o reakciji okoline, osećaš se nesigurno. Tinejdžeri su i ovako teški, a kad se osete ugroženo, onda su uglavnom nepodnošljivi. Ti samo želiš da te svi ostave na miru, staviš sluške u uši, izoluješ se, a doktori i porodica ti neprestano dosađuju, govore ti šta da radiš, postavljaju ti pitanja

kojima ti ne vidiš svrhu. Društvo je tu, ali nisu sigurni kako da se ponašaju. Kako vreme prolazi, ti se sve više upoznaješ sa svojom bolešću dok oni i dalje ostaju na istom nivou znanja o svemu tome. Što je i potpuno normalno. Koji još adolescent razmišlja o bolesti u periodu kad ima toliko mogućnosti i kad se, praktično, tek susreće sa životom? Jedino što se od tebe kao mog prijatelja (dečka, devojke) očekuje jeste podrška, ne moraš čak ni da razumeš šta mi se to trenutno događa. Ako ne znaš šta da kažeš, onda ništa ni ne pričaj, ćuti sa mnom i već mi je lakše. Najgore što tinejdžeru obolelom od raka, a verujem i bilo koje druge bolesti, možeš ponuditi jeste sažaljenje. Ljudi i inače ne vole kada ih sažaljevaju. Za vreme i nakon mog lečenja susretala sam se sa različitim ljudima, time i različitim reakcijama i nekad mi se činilo da na meni vide samo moju bolest i to što nemam kosu, kao da me više i ne gledaju kao zasebnu ličnost, kao da više i nisam osoba nego sam taj strašni rak. Da ja nisam prošla kroz sve ovo, verovatno bih se i ja isto ponašala, ali ipak sam razmislila o tome odakle potiču sve te predrasude i stavovi o malignitetu. I onda odgledam nekoliko filmova i pročitam nekoliko knjiga u kojima su glavni junaci oboleli od raka i zapazim da u svakoj knjizi i u svakom filmu neko umire od istog. Može biti da je i to jedan od razloga predrasudama. Tinejdžeri nas verovatno nesvesno uporede sa likom iz filma koji je preminuo, odjednom na tebi vide ispisanu dijagnozu i najgori mogući ishod, i eto sažaljenja. Nervira me što se u filmovima ljudi izbore protiv gomile drugih bolesti, izbore se sa najtežim životnim situacijama, ali od raka obavezno umiru. Tačno je da je ovo opasna bolest, ali evo nas, gomile mladih ljudi koja stoji ispred vas, izlečena. Ukoliko te zanima nešto o bolesti osobe koja stoji preko puta tebe, pitaj i dobićeš odgovor. Nemoj da u svojoj glavi stvaráš pogrešnu sliku, nemoj nagomilavati misli i pitanja koja ne smeš da postaviš nego se otvori i slobodno postavi pitanje. Kada se izlečena osoba vrati u tvoju okolinu, ponašaj se sasvim normalno i još jednom naglašavam, ne sažaljavaj je. Ukoliko sa njim/njom ni pre njegove bolesti nisi bio u dobrim odnosima, nervira te ili ti

jednostavno ne odgovara, nisi ni sada dužan da budeš dobar prema njemu ili da u bilo kom smislu menjaš svoje ponašanje. Samo budi korektan i stavi se u njegovu situaciju. Nikako nemoj ismevati tu osobu. To je i ovako ružno i bezveze. Razmisli šta bi tebi smetalo da si na njegovom mestu i iskuliraj. Ništa više od toga.

Mladice su svi mladi između 0 i 28 godina koji se trenutno leče, remisiji ili su u potpunosti izlečeni od nekog oblika maligniteta (raka). Ne volimo strane, rogovatne reči, originalni smo, pa smo kao naše ime odabrali reč "Mladice" koja je nastala od reči "mladi" i slova C koje je u medicinskom šifarniku oznaka za kancer. Nismo pasivni posmatrači sveta oko nas i dajemo glas generacijama koje prati ova glupava bolest. Imamo stavove, principe, osećanja, probleme kao i svi drugi. Pružamo vršnjačku podršku, ali i razbijamo predrasude o nama.

Mladica

Milica Šimonović, Vladimirci

U susret 15 februaru - 2

Dino i Vlada predstavljaju mladi bend "Teddy Celestial" i "New Prayer" kao goste obeležavanja 15. februara. Međunarodnog dana dece obolele od raka.

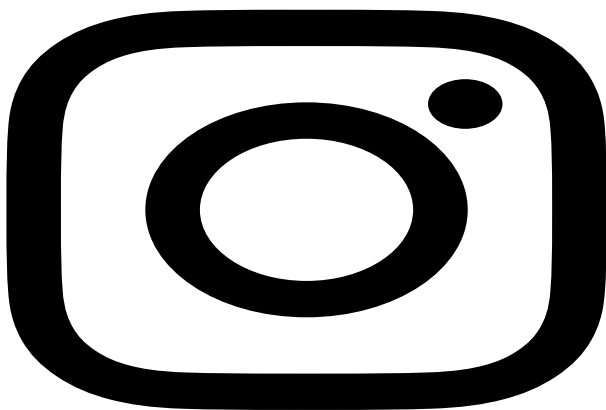

U susret 15. februaru

Mlikica predstavlja mladi bend "5 minuta" kao goste obeležavanja 15. februara. Međunarodnog dana dece obolele od raka.

Ponašanje u prisustvu tinejdžera bolesnog/izlečenog od raka

Borba protiv raka najčešće potpuno obrne život pogođene osobe. Kad si baš mali, nemaš pojma šta se oko tebe događa, o tebi najviše brine porodica, ali kada si tinejdžer sve ti dosta teže pada. Prolaziš kroz pubertet, ličnost ti se polako

oblikuje, pokušavaš da negde pronađeš sebe, telo ti se menja, zaljubiš se, iskusiš česte promene raspoloženja, roditelji te smaraju i slično, pa ti samo još i taj glupavi rak treba u životu. I šta sad?

Izlaske, društvo, školu, svoju sobu, slobodu kretanja moraš da zameniš bolničkom rutinom, terapijama, svakodnevnim bockanjima, mučninama itd. Odjednom vidiš svoje vršnjake kako rade sve ono što ti ne možeš i to ponekad izazove povlačenje u sebe. Još će sad i kosa da ti opadne pa se nerviraš, kako li ćeš izgledati, razmišljaš o reakciji okoline, osećaš se nesigurno. Tinejdžeri su i ovako teški, a kad se osete

ugroženo, onda su uglavnom nepodnošljivi. Ti samo želiš da te svi ostave na miru, staviš sluške u uši, izoluješ se, a doktori i porodica ti neprestano dosađuju, govore ti šta da radiš, postavljaju ti pitanja kojima ti ne vidiš svrhu. Društvo je tu, ali nisu sigurni kako da se ponašaju. Kako vreme prolazi, ti se sve više upoznaješ sa svojom bolešću dok oni i dalje ostaju na istom nivou znanja o svemu tome. Što je i potpuno normalno. Koji još adolescent razmišlja o bolesti u periodu kad ima toliko mogućnosti i kad se, praktično, tek susreće sa životom? Jedino što se od tebe kao mog prijatelja (dečka, devojke) očekuje jeste podrška, ne moraš čak ni da razumeš šta mi se to trenutno događa. Ako ne znaš šta da kažeš, onda ništa ni ne pričaj, čuti sa mnom i već mi je lakše.

Najgore što tinejdžeru obolelom od raka, a verujem i bilo koje druge bolesti, možeš ponuditi jeste sažaljenje. Ljudi i inače ne vole kada ih sažaljevaju. Za vreme i nakon mog lečenja susretala sam se sa različitim ljudima, time i različitim reakcijama i nekad mi se činilo da na meni vide samo moju bolest i to što nemam kosu, kao da me više i ne gledaju kao zasebnu ličnost, kao da više i nisam osoba nego sam taj strašni rak. Da ja nisam prošla kroz sve ovo, verovatno bih se i ja isto ponašala, ali ipak sam razmislila o tome odakle potiču sve te predrasude i stavovi o malignitetu. I onda odgledam nekoliko filmova i pročitam nekoliko knjiga u kojima su glavni junaci oboleli od raka i zapazim da u svakoj knjizi i u svakom filmu neko umire od istog. Može biti da je i to jedan od razloga predrasudama. Tinejdžeri nas verovatno nesvesno uporede sa likom iz filma koji je preminuo, odjednom na tebi vide ispisanu dijagnozu i najgori mogući ishod, i eto sažaljenja. Nervira me što se u filmovima ljudi izbore protiv gomile drugih bolesti, izbore se sa najtežim životnim situacijama, ali od raka obavezno umiru. Tačno je da je ovo opasna bolest, ali evo nas, gomile mladih ljudi koja stoji ispred vas, izlečena.

Ukoliko te zanima nešto o bolesti osobe koja stoji preko puta tebe, pitaj i dobićeš odgovor. Nemoj da u svojoj glavi stvaraš pogrešnu sliku, nemoj nagomilavati misli i pitanja koja ne smeš da postaviš nego se otvori i slobodno postavi pitanje. Kada se izlečena osoba vrati u tvoju okolinu, ponašaj se sasvim normalno i još jednom naglašavam, ne sažaljavaj je. Ukoliko sa njim/njom ni pre njegove bolesti nisi bio u dobrim odnosima, nervira te ili ti jednostavno ne odgovara, nisi ni sada dužan da budeš dobar prema njemu ili da u bilo kom smislu menjaš svoje ponašanje. Samo budi korektan i stavi se u njegovu situaciju. Nikako nemoj ismevati tu osobu. To je i ovako ružno i bezveze. Razmisli šta bi tebi smetalo da si na njegovom mestu i iskuliraj. Ništa više od toga.

Milica Šimonović

Miloš Radulović - gost Marčelo, Tema: Šta imamo od novih tehnologija?

Miloš Radulović – gost Marčelo, Tema: Šta imamo od novih tehnologija? by Radio Mladice on Mixcloud

---

Dušan Crnokrak - opšta

enciklopedija 06.12.2014.

Dušan Crnokrak – enciklopedija by Radio Mladice on Mixcloud

Miloš i Dušan - improvizacija 29.11.2014.

Miloš Radulović i Dušan Crnokrak improvizuju by Radio Mladice on Mixcloud

---

Ana Ilić o filmovima 29.11.2014.

Ana Ilić o filmovima by Radio Mladice on Mixcloud

Ana i gošća Katarina o filmovima

Dino Canović i izlasci

08.11.2014.

[Dino Canović i prijatelji – izlasci u Beogradu](#) by [Radio Mladice](#) on [Mixcloud](#)

Dušan i Miloš o improvizaciji

[Dušan Crnokrak i Miloš Radulović kako improvizovati](#) by [Radio Mladice](#) on [Mixcloud](#)

Da li u životu improvizujemo ili se za nešto i spremamo?

Milica Stanković o putovanjima 15.11.2014.

[Milica Stanković – Putovanja](#) by [Radio Mladice](#) on [Mixcloud](#)

Milica sa prijateljicama priča o putovanjima i koliko nam ona znače. Prva samostalna emisija za Milicu ali profesionalno.

Milica i Čeda Muzika
08.11.2014

Milica Šimonović, gost muzičar Čedomir i MUZIKA by Radio Mladice on Mixcloud

---